

70. Nils Holgersson Del 8 [Lätt]

Hej och välkommen till avsnitt 70 av Slow Swedish with Katrin!

Idag är det del 8 av Nils Holgerssons underbara resa genom Sverige av Selma Lagerlöf. Dagens avsnitt är på lätt svenska.

Länken till boken finns i inlägget på Patreon. Men det vi läser idag står i dokumentet. Du hittar dokumentet i inlägget på Patreon.

Nu kör vi! Det här är en lätt version av sidorna 30-32 i boken. Delen som heter "Vittskövle" i kapitel 3.

Lördag, 26 mars

Några dagar senare hände en till konstig sak. Många vildgäss landade på en åker i östra Skåne, nära en gård som heter Vittskövle.

Det var 13 grå gäss och en vit gås, med en liten pojke på ryggen. Pojken hade gula byxor, grön väst och en vit mössa.

De var nära Östersjön nu, så marken var blandad med sand. Det är vanligt nära havet. Det fanns också mycket tallar på den här platsen.

När gässen hade ätit en stund kom några barn som gick på åkern. Gåsen som vaktade började flaxa så att de andra skulle höra. Han varnade dem.

Alla gäss flög upp, men inte den vita. Han gick kvar på marken. När han såg att de andra flög sa han:

"Ni behöver inte flyga. Det är ju bara barn."

Den lilla pojken på hans rygg satt i skogen och skalade en kotte. Barnen var nära honom. Han vågade inte springa till gåsen. Så han gömde sig under ett blad.

Den vita gåsen var fortfarande inte rädd. Han gick kvar på åkern. Han tittade inte ens på barnen.

Barnen gick bort från vägen. De gick över åkern. De kom närmare gåsen. När han tittade upp var barnen nära honom. Han blev så förvirrad att han glömde bort att han kunde flyga.

Han sprang bort. Barnen jagade honom ner i ett dike. Där fångade de honom. Det stora barnet tog honom under armen och gick iväg.

När den lille pojken såg det sprang han mot barnen. Men han kom på att han var jätteliten. Han kunde inte göra något. Så han slängde sig på marken och slog med knytnävarna.

Gåsen ropade på hjälp. "Tummetott, hjälp mig! Tummetott, hjälp mig!"

Då började pojken att skratta. "Jag är inte rätt person att fråga om hjälp" sa han.

Men han reste sig upp och följde efter gåsen. "Jag kan inte hjälpa honom" sa han, "men jag vill se vad de ska göra med honom."

Pojken var långt efter barnen, men pojken kunde se dem. Sen kom pojken fram till en liten bäck på åkern. Den var inte stor, men han var så liten. Han sprang vid sidan av bäcken. Sen hittade han en plats där han kunde hoppa över den.

När han kom förbi bäcken var barnen borta. Han såg spår efter dem på en liten stig. Stigen gick in mot skogen. Han följde efter dem.

Sen kom han till en korsning. Barnen måste ha gått åt olika håll. Spåren gick åt två håll. Nu var pojken uppgiven.

Men då såg pojken lite dun på en blomma. Gåsen hade kastat det vid vägen för att pojken skulle kunna följa efter. Så han gick genom skogen. Han såg inte gåsen, men där det fanns olika vägar hade gåsen lämnat lite dun efter sig.

Pojken följde efter dunet. Det tog honom ut ur skogen. Sen över några åkrar. Upp på en väg. Och sist genom en allé. Vid slutet av allén fanns en byggnad med rött tegel. Pojken såg en herrgård. Då förstod han vad som hade hänt.

”Barnen tog hit gåsen och sålde honom. Han är nog redan slaktad” sa han till sig själv. Men han ville inte ge upp än. Han fortsatte gå framåt. Han såg ingen annan person i allén.

Herrgården var stor och gammal. Den hade fyra hus och en bondgård. På östra sidan låg bondgården. Pojken sprang dit, men sen stannade han. Han vågade inte gå längre.

Han stod och tänkte på vad han skulle göra. Då hörde pojken steg bakom sig. Han vände sig om. Då såg han mycket människor som kom genom allén. Han gömde sig bakom en tunna.

Människorna som kom var unga män från en skola. De var ute på promenad. När de kom fram till herrgården stannade de. Läraren skulle gå in och fråga om de fick titta på borgen Vittskövle.

Männen var varma och trötta. De hade gått långt. En man var törstig. Han gick till tunnan för att dricka. Han hade en väska runt halsen som var i vägen. Han slängde den på marken. Väskan öppnade sig. I väskan låg några blommor.

Väskan landade precis framför den lille pojken. Han tyckte det var ett perfekt sätt att komma in i borgen. Han ville veta vad som hade hänt med gåsen.

Han hoppade ner i väskan och gömde sig under blommorna. Sen lyfte mannen upp väskan och hängde den runt halsen igen.

Läraren kom tillbaka och sa att de fick gå in i borgen. Först gick de till bondgården. Där stannade de. Läraren berättade om den gamla byggnaden.

Han berättade att de första människorna i landet hade bott i grottor och tält. Det tog lång tid innan de började bygga hus. Och det tog jättelång tid innan de kunde bygga en borg med hundra rum, som Vittskövle!

Det var allt för dagens avsnitt! Imorgon kommer det vanliga, lite svårare avsnittet från boken på långsam svenska. Vi hörs då.

Hejdå!